

ført som et parameter for fordeling af uddannelsesbevillinger først i 1980'erne. Den mulige sammenhæng er derfor også blevet undersøgt ved flere lejligheder, og undersøgelserne er hver gang kommet frem til, at kvaliteten generelt er ganske god på universitetsuddannelserne, og der er derfor ikke fundet belæg for, at kvalitetsniveauet er sænket på grund af bevillingssystemet.

Senest blev dette understreget i »Idé og Perspektivgruppens rapport« fra 2001, hvor et udvalg efter anmodning fra den daværende undervisningsminister undersøgte taxametersystemet.

Samtidig skal jeg dog erkende, at det gør et vist indtryk på mig, når universitetsundervisere – herunder professorer – fortæller, at de bevidst undlader at dumpe studerende af økonomiske årsager. Dette er meget uheldigt og naturligvis uacceptabelt, og derfor vil jeg overveje at få belyst dette aspekt yderligere.

Jeg vil dog understrege, at ingen eksperter endnu har kunnet pege på et alternativt bevillingssystem til taxametersystemet, som i højere grad kan neutralisere ulemperne ved taxametersystemet og samtidig fastholde de fordele, som systemet også indebærer.

Jeg hæfter mig også ved, at formanden for Rektorkollegiet, Linda Nielsen, bakker op om taxametersystemet, og at OECD har rost det danske taxametersystem.

Taxametersystemet er ikke indført med henblik på at regulere hverken faglighed eller kvalitet i forhold til universitetsuddannelser. Taxametersystemet er et bevillingssystem, der skal fordele bevillinger fra Videnskabsministeriet til universiteterne.

Som udgangspunkt sikres kvalitet og faglighed i universitetsuddannelserne af lovgivningen (universitetsloven), ledelsen på universiteterne, det eksterne censorkorps og løbende evalueringer.

Den nye universitetslov fra 2003 har kvalitet i fokus. Bl.a. forpligter loven universitetsledelsen til løbende at sikre uddannelsernes og undervisningens kvalitet, og som noget nyt har institutlederen, jf. § 17, stk. 4, fået til opgave at sikre opfølgningen på evalueringer, og studienævnet, jf. § 18, har fået til opgave at holde øje med, at institutlederen følger op.

Derudover giver den nye universitetslov, jf. § 3, stk. 2, mig mulighed for at nedlægge en uddannelse, hvis kvaliteten ikke er tilfredsstillende.

I det daglige er det min klare forventning, at det enkelte universitet har – og skal have – ansvaret for kvalitet og faglighed, mens censorerne skal sikre kvalitet og det faglige niveau ved ek-

samen. Hvis der er undervisere, som devaluerer uddannelser, er det helt uacceptabelt, og universitetsledelsen skal skride ind.

Som opfølgning på universitetsloven har ministeriet i foråret 2004 nedsat et udvalg, som skal komme med forslag til at forenkle og forbedre taxametersystemet. I forlængelse af den aktuelle kritik af taxametersystemet har jeg bedt udvalget om at forholde sig til kritikken i deres samlede rapport, som forventes færdig ultimo 2004.

Om der er behov for yderligere undersøgelser, herunder forandringer og tiltag i forhold til taxametersystemet, vil jeg lade afvente Taxameterudvalgets resultater.

På mit næste møde med Rektorkollegiet vil jeg imidlertid drøfte sagen nærmere.

Jeg kan desuden oplyse, at de nye udviklingskontrakter, som indgås med universiteterne i disse måneder, vil indeholde mål og krav i forhold til høj kvalitet og faglighed.

Spm. nr. S 5574

Til økonomi- og erhvervsministeren (15/9 04) af: **Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):**

»Vil ministeren kommentere artiklerne i Berlingske Tidende den 9. september 2004 »Sjarp kritik af miljønedskæringer« og »Misforståede og kortsigtede besparelser på miljøområdet«, hvor en række erhvervsledere og eksperter kritiserer regeringens miljøpolitik for at være skadelig for det danske erhvervsliv, beskæftigelsen og eksporten, fordi danske førerpositioner på miljø- og energiområdet undermineres af regeringens politik, og vil ministeren oplyse, om kritikken giver anledning til, at regeringen vil ændre politik på miljø- og energiområdet?«

Svar (23/9 04)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

På energiområdet er det regeringens politik, at udviklingen af nye lovende energieffektive teknologier bør understøttes med sigte på, at den fortsatte vækst, miljøhensynet og den langsigtede forsyningssikkerhed sikres. Regeringen har derfor gennem aftaler i 2003 og 2004 sikret yderligere midler til forskning, udvikling og demonstration i nye energieffektive teknologier.